

Současná česká numismatika postrádá aktuální souhrnnou práci, která by byla věnována problematice měnových poměrů v Čechách druhé poloviny 17. stol. a s ní se do značné míry kryjící vládou Leopolda I. Vedle studia dochovaných písemných pramenů mohou jistý pohled na měnové poměry studované doby ukázat rovněž v dané době ukryté mincovní depoty. Na základě kritérií minimálního počtu 100 mincí v jednotlivých nálezech, jejich úplného nebo téměř úplného zachování a určitého stupně odborného zpracování bylo vybráno 13 hromadných nálezů uschovaných svými majiteli v letech 1650-1700, které celkově obsahovaly 8089 ražeb. Na jejich základě byl proveden detailní rozbor s cílem zjistit strukturu oběživa v Čechách druhé poloviny 17. stol., porovnat jeho výsledky se složením nálezů z let 1618-1648 a odhalit tak možné změny a vývojové tendence. V případě české mince bylo cílem i porovnání s jejím zastoupením v zahraničních nálezech z jiných částí habsburské monarchie. V neposlední řadě měl rozbor také vést k ověření některých v literatuře často opakovaných tezí týkajících se např. výskytu a pronikání cizích mincí do oběživa na českém území nebo významu mincovnictví soukromých vydavatelů mince z Čech, Moravy a Slezska. Aby změny ve struktuře oběživa byly vykresleny plastičtějším způsobem, byly kromě celkové analýzy samostatně sledovány i nálezy ukryté před rokem 1675 a po tomto roce. Analyzované nálezy mincí nás vzhledem ke svému složení bohužel nemohou relevantně informovat o celé struktuře oběživa, ale odpovídající informace přináší pouze o střední části nominálového spektra od 3krejcaru po 15krejcar. Nejnižší nominály zjevně kvůli své minimální hodnotě nebyly do nálezů obvykle zařazovány. Naopak tolarové a dukátové ražby se zde neobjevují z důvodu jejich nižší dostupnosti pro většinu obyvatelstva. Z rozboru vyplývá, že u běžných krejcarových nominálů se v oběživu dané doby až na výjimky uplatňovaly jen mince ražené po roce 1624.